

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Scienti enim bonum facere, & non facienti peccatum est, Jac. 4. v. ult.

De Secundo.

Sequitur *Medela triplex*, quæ fuit
I. *Ex abitu Christi justificatione*, de qua Servator ipse: Expedi vobis, ut ego vadam. Utrique expedit:

Ni Christus hinc ivisset,

Solator haud venisset:

Ast mox ut is migravit,

Spiramen impetravit.

Quinimò sine hoc abitu nemo salutis particeps fieri potuisset, propterea ait: In domo Patris mei mansiones multæ sunt, Joh. 14. v. 2. 3.

Angunt igitur *peccata* conscientiam tuam, ut cum Davide quiritandum tibi: Iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, & sicut onus grave gravatæ sunt super me, Psal. 38. v. 5. abitam hunc Servatoris tui recordare, quomodo in montem Calvariae migrans, tua ibi & omnium hominum peccata in corpore suo pertulerit super lignum, 1. Petr. 2. v. 24. Ut jam nihil damnationis sit his, qui in Christo Jesu sunt, Rom. 8. v. 1.

Territat te *ira Dei*, hoc solatium arripe, quod Christus per abitum suum cum Patre cælesti nos reconciliaverit, qui & adhuc hodie est ad dexteram Dei, & interpellat pro nobis, Rom. 8. v. 34.

Simultis *calamitatibus* immertus, flagellaris totâ die, & castigatio tua in matutinis, Psal. 73. v. 14. iterum abitum Christi in memoriam tibi voca, qui nobis Spiritu

tum sanctum Paraclitum acquisivit, qui interiori suo testimonio, cor ita confortat, roborat, fundat, 1. Petr. 5. v. 10. ne deficiamus in tribulationibus istis, Ephel. 3. v. 13. sed & in morte speremus, Prov. 14. v. 32. & communicantes Christi Passionibus gaudeamus, ut & in revelatione gloriæ ejus gaudeamus exultantes, 1. Petr. 4. v. 13.

Verùm caveamus, si abitu Christi frui velimus, à curvis peccatorum viis, Psal. 125. v. ult. ne abeamus in consilio impiorum, Psal. 1. v. 1. sed dirigamus pedes nostros in viam pacis, Luc. 1. v. 80. arctæ viæ insistentes, quæ ducit ad vitam, Matth. 7. v. 14. aliâs omnia disperdimus, quæ nobis Christus abitu suo acquisivit. Qui enim facit peccatum, servus est peccati, Joh. 8. v. 35. & negat Dominum, qui emit se, 2. Petr. 2. v. 1. huic igitur non relinquitur pro peccatis hostia: terribilis autem quædam expectatio iudicii, & ignis æmulationis, quæ consumtura est adversarios, Hebr. 10. v. 28.

II. *Ex Spiritus sancti appellatione*, qui hic à Christo *ναὶ ἕξοχῆν* vocatus Παράκλητος, quod vocabulum forenses est, & advocatum notat, qui causam elientis in foro coram tribunali agit, eumque defendit. Hoc ipso respicitur ad Diabolam, de quo dicitur, quod ante conspectum Dei, die ac nocte accuset nos, Apoc. 12. v. 10. Sed Spiritus sanctus Advocatus noster est, qui postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus, Rom. 8. v. 27. quos in cordibus piorum excitat, ut sic Diabolus accusatione suâ confundatur, & re infectâ fugere cogatur, Jac. 4. v. 8.

Similiter & infirmitatem nostram adjuvat,

juvat, quando in spirituales & corporales tentationes incidimus, Rom. 8. v. 26. dans lassis virtutem, Esa. 40. v. 30. ne desperent, sed Christo fideles sint, usque ad mortem, Apoc. 2. v. 10. & initium substantiæ firmiter usque ad finem retineant, Hebr. 3. v. 14.

In Insula Ferro neque fontes neque fluvii sunt, sed arbor mediocri magnitudine, nucibus nostris sese adsimulans, tantam aquarum copiam sudat, ut tota insula per certos canales adaquari possit.

Nos quandoque etiam languemus, Psal. 68. v. 10. ut in tribulationibus constituti parum aquæ consolationis inveniamus: ideo Spiritus sanctus fontes consolatorios aperit nobis, ut reficiamur, sicut Israëlitarum in Elim duodecim fontes aquarum invenerunt, proptereaque gavisi sunt, Exod. 15. v. ult.

Hi fontes consolatorii fluunt in montibus Israelis, i. e. in Ecclesiâ, ubi verbum Dei purè prædicatur, & Sacramenta juxta institutionem Christi administrantur, per hæc media Spiritus Sanctus virtutem suam exerciturus est, ideoque illis sedulo utamur: & quando infernales Palæstini hospites obstruere satagunt, illis resistemus fortiter, ut Isaac, refodientes eos, Genes. 26. v. 18. sic virtute Dei per fidem custodiamur in salutem, 1. Petr. 1. v. 5. Rivuli enim Dei pleni sunt aquis, Psal. 65. v. 10. quas qui biberit, non sitiet in æternum, Joh. 4. v. 13.

III. Ex Principis mundi judicatione. Quemadmodum enim Deus in Paradiso Protoplastis nostris prædicaverat, de benedicto semine mulieris, quod contritum sit caput serpentis, & ille insidiaturus

lit calcaneo ejus, Gen. 3. v. 15. Ita utrumque impletum est. Per insidias enim calcaneo Christi structas, notatur passio & mors ejus, ad quam Diabolus Pontifices, Seniores & Scribas populi Judaici instigavit, ut tanquam organa sua id efficerent, quod manus & consilium Dei decreverant fieri, Actor. 4. v. 27. Verùm hoc ipso caput ejus contritum est, ut jam lætabundi præclarum illud *in vino* canere possimus: Ubi est mors victoria tua? Ubi tua, inferne, victoria? 1. Corinth. 15. v. 6. Hebr. 2. v. 14.

Agnoscamus igitur hoc grato animo, servientes illi in sanctitate & justitiâ coram ipso, omnibus diebus nostris, Luc. 1. v. 76.

Cum Imperator Augustus militi profugo vitam donasset, ille gratum animum declaraturus, in hæc verba prorupit: Quid tibi rependam Cæsar? pro tanto beneficio effecisti ut viverem, & moriar ingratus?

Nos quoque Dilecti! in faucibus mortis hæsimus, verùm Christus redemit nos, destruendo mortem, & illuminando vitam & incorruptionem per Evangelium, 2. Timoth. 1. v. 10. Quidni gratiam ipsi referremus? O Dilecti, gratias agite pro beneficio hoc, hæc voluntas Dei in Christo JESU in vobis, 1. Thessal. 5. v. 17. Non amplius nos sub potestate tenebrarum sumus, Coloss. 1. vers. 13. Princeps mundi hujus judicatus, mors in sempiternum absumpta est, Esa. 25. v. 8. peccatum obliatum, iniquitas expiata, & justitia sempiterna adducta est, Dan. 9. v. 24. Victoria, victoria

m m z

est

est vox exultationis & salutis in tabernaculis iustorum, Pſal. 118. v. 15. Apoc. 12. v. 11. Nos cum Ecclesia concinemus, dicentes:

Arx firma noſter eſt Deus,

Et armatura fortis,

E tribulationibus,

Cunctis levat obortis.

Antiquus hoſtis

Furore grandis

Vis fraudulenta,

Eſt ſæva machina,

Par non ei eſt in terrâ.

Verùm:

Sit plenus orbis Dæmonum,

Qui nos vorare tendant:

Timebimus non admodum,

Nobis tropæa pendant.

Princeps in orbe

Ringat furore:

Nihil nocebit,

Nam iudicatus it,

A verbulo peribit.

De Tertia.

Restat *Cautela*, quæ tribus abſolvitur Regulis, quatum

1. *Abitum Chriſti pondera*. De quo ipte: Nunc autem vado ad eum, qui miſit me. Quo ipſo innuit, ſe quidem paſſionem & mortem ſubiturum, ſed & è mortuis reſurrecturum, & ad cælum adſcenſurum eſſe, unde venerat. Hoc vocat ad Patrem vadere, eoque nobis exemplum præbet, quid agere nos oporteat, ſi aliquando peregrinationem noſtram feliciter abſolvere, & ad optatum ſcopum pervenire velimus.

Ubi conſiderabimus,

1. *Terminum à quo*, qui eſt mundus. In ſequentibus enim ait: Exivi à Patre, & veni in mundum: iterum relinquo mundum & vado ad Patrem.

Haecenus cum diſcipulis præſens converſatus, & ut homo commercio eorum uſus fuerat, Phil. 2. v. 7. Sed jam præſentiam viſibilem ipſis ſubtracturus, & mundum relicturus erat, in quo hæcenus degerat, dum pertranſerat benefaciendo & ſanando omnes à Diabolo oppreſſos, Act. 10. v. 38. hoc verò non ita intelligendum eſt, quaſi non amplius nobis præſens eſſet, poſtquam cælum adſcendit, ſed potius locum habet illud Auguſtini: *Non abijt, ut abeſſet, ſed ut præſentius aſeſſet.* Et Paulus ita explicat: Adſcendit ſuper omnes cælos, ut omnia impleret, Ephes. 4. v. 10.

Sic nobis quoque è mundo emigrandum eſt, qui totus in maligno eſt poſitus, 1. Joh. 5. v. 9. ita ut abnegantes impietatem, & ſecularia deſideria, modeſtè & juſtè & piè vivamus in hoc ſeculo, Tit. 2. v. 11. quando enim in mundo manemus, concurrentes in eandem luxuriæ diſſolutionem, 1. Petr. 4. v. 4. ad Patrem nobis venire non licebit, quia amicitia hujus mundi inimicitia Dei eſt: & quicumque voluerit amicus eſſe ſeculi hujus, inimicus Dei conſtituetur, Jac. 4. v. 4.

2. *Terminus ad quem*, ad eum ſc. qui miſit ſe, h. e. ut poſteà explicat, ad Patrem. Sic nullum alium ſcopum habemus, viam omnis mundi meantes, quam ut abitum noſtrum ad Patrem cœleſtem dirigamus, commendantes animas noſtras fidei Creatori, in benefaciendo, 1. Petr. 4. v. ult.

Qui